

κατὰ τοὺς χρόνους πιδανῆς ἀμύνης τῶν παρόντων
τῆς χώρας συμφερόντων.

Π. — Τι νὰ σοῦ πῶ, βρε Φασουλή, σ'τὸ τόχημα δὲν μπαίνω.

Φ. — Μὰ μὴτ' ἐγώ, βρε Περικλή, δὲν τὰ καταλαβαίνω.
'Ιδίως μέλημα θερμὸν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως
ἔσται μελέτη διαρκῆς μετὰ πολλὰς φρονήσεως
τοσοῦτων παραγόντων μας πλοῦτοπαραγώνων
πρὸς βίον ἐνεργόν,
κί' ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς συλλήβδην ἐργασίας
διὰ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς νομοθεσίας.

Καὶ διευκολυνθήσεται μικρὸν κατὰ μικρὸν
εἰς μέλλον οὐ μικρὸν

κί' ἡ δεξιὰ τῆς παραγωγῆς
τῆς ἐγχωρίου ταύτης γῆς,

κί' ἡ τῶν εὐδαιμόνων ἀξέριος, πλὴν ἄνευ φόρων ἄλλων,
κί' οἱ κραταιοῦμενοι δεσμοὶ τοῦτιθεῖν ἐπὶ μύλλον
κί' ἀρρηκτικῶς συναρμυζόμενοι τοῦ κράτους τῆν ἰδέαν
πρὸς ἐργασίαν ἐθνικὴν τὰ μέγιστα σπουδαίαν.

Π. — 'Μίλα μου κορακίστικα γὰρ νὰ σὲ καταλάβω.

Φ. — Μὰ τοῦτα νὰ συμβολισμὰ κί' ἐγὼ δὲν πέρνω κάθω.
Δὲν βγάξεις τόχημα, μὸν ἀέρ, σοο καὶ νὰ προσέξης.

Π. — Θαρρῶ πὼς τοῦ Στριφτόμπολα δὲν θὰ τοῦ φύγη λέξις.

Φ. — 'Ἡ σαφροτάτη δὴλωσις τῆς γνώμης τοῦ λαοῦ
ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως σαφέρος ἀγαθοῦ
κράτυτι τὴν πεποθήσιν πὼς κί' ἄλλων τῶν χρωμάτων
οἱ σοβαροὶ πατέρες
περὶ τῆς σοβαρότητος πεισθέντες τῶν πραγμάτων
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις,
θέλλουν συντρέξει τάχιστα μετ' ἔθελουσιᾶς
πρὸς ἔκβασιν ἐπιτυχῆ τοιαύτης ἐργασίας,
ἤνπερ τὸ Στέμμα κί' ὁ λαὸς θερμοῦς ἐπιδικᾷκει
μὲ τοῦ παπποῦ τὰ σχέδια καὶ μὲ τοῦ Θεοτόκη.

Καὶ νῦν Συνδύου σοκοτικῆς τὴν ἐναρξίν κηρύττει
κί' ὁ λαὸς ἐτελειώσῃ, βρε Περικλή φραγίτη.

'Ο Βασιλεὺς ἀναγορεῖ καὶ τοῦ φωνάζουν ζήτησ,
κί' ἐγὼ λοιπὸν μετὰ χαρᾶς τὴν ἐναρξίν κηρύττω.

Π. — Τι λόγος!.. γρήγορος, πρόβλημα καὶ σ' ἄλλους καὶ σ' ἐμένα...
πάει χαμένος ὁ καιρὸς...
βεβαίως κἀπορος μαλλιαρὸς
σὲ γλώσσα καθαρεύουσα τὸν ἔχει καμωμένα.

Ἀδὸς ὁ λόγος, Φασουλή,
μῆτε γὰρ σχέσεις ὀμιλεῖ,
καὶ στέκει σὰν ἐμβρόντητος καθάνας πατριώτης
καὶ δὲν ὑπάρχει σήμερον καμμία βεβαυδία
ἐν κί' ἡ περιπέτοσ' Ἑλλὰς
τῆς κάλπης καὶ τῆς φύλας
ἐγγὺ τὰς σχέσεις ὀμιλεῖς
μὲ τὰς Δυνάμεις διας.

Ἀκαίως δὲ διέποντος καὶ πάλιν τὰ κοινὰ
τοῦ γέροντος Κορδονά,
μ' ἐμένα συλλογίζεται καὶ τρέμει κἀνθε βλάμης
μήπως ἐπέλθῃ σὺγκρούσις πρὸς διας τὰς Δυνάμεις.

Φ. — Πάμε ν' ἀκούσωμε τι λέν γ' αὐτὸ σ'τὰ κερφεῖνα.

Π. — Τι λόγος!.. δὲν ἀνέφερε καὶ γὰρ Μανδονία.

Φ. — Ἴσως νὰ διεφαινετο' στοῦ λόγου τὰς γραμμάς,
μὰ φαίνεται δὲν ἔγινε καταληπτὴ ὁ ἔμψ.

Π. — Τῆς σκληρᾶς ἐμπήσετε πλήθῃ νυσταλία...
ἤλθε πάλιν ἡ Βουλὴ τῶν Ρωμηῶν ἡ γόρσα...
εἶδα καὶ τοὺς Πηργνηκᾶς καὶ τὸν Βασιλέα,
κί' ἀκουσα τὸν λόγο του, μὰ δὲν τὸν ἐνόησα.

'Ἀπ' τὸ σπῆτι' φύγαμε,
'στὴν παράτα' πήγαμε,
γὰρ τὸν λόγο' τρέξαμε
καὶ σ' αὐτὸν προσέξαμε,
ἀλλὰ γὰρ δὲν κωλύσαμε
καὶ τὸ μετανοήσαμε.

Φ. — Πάμε, βρε Περικλέτο κακομοιῆσ,
'τελειώσῃ κί' αὐτὸ τὸ παγηρύτι.
Φεύγει τοῦ ποδογύρου τὸ μπουκίτο
καὶ μούτρα βουλετυτὸν οὐραγονοτάγκικα,
δὲν φαίνεται' σ'τὴ σάλα, Περικλέτο,
κί' ὁ κύριος ἐκείνος μὲ τὰ πράγμακα.

Φεύγει κί' ὁ Θεοδώρης μὲ συνοδείας,
μὰ δὸσος μὲ ξυλκίς ὄσας μορσίσεσ,
καὶ πάμε νὰ τὰ ποῦμε κατ' ἴδιαν
νὰ δοῦμε τι θὰ γίγη μὲ τὰς σχέσεις.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας,
μ' ἔλλουσι λόγους ἄγγελίας.

' Στὴ σάλα τῆς Ἐσπερινῆς, ποῦσαν προσκεκλημένοι
ἀκροατὰ διάφοροι κί' ἀπὸ τὰ δύο γένη,
ὁ Πι Δημητρακόπουλος μὲ λόγους γλαυροῦς
ἐνὸς παρὰ τοὺς ἔκανε τοὺς σαχλομαλλιαροῦς,
καὶ τρωβαδοῦρους ἔλουσε τῆς μαλλιαρῆς μαλᾶκας
μεγάλως συγγενεῖοντας μὲ τοὺς γνωστοῦς τῆς Πλάκας.

' Στοῦ Τοιμωνίδη τρέξετε, κυρταὶ καὶ κοπέλαις,
καὶ πάρτε τοῦ κελουαγοῦ μεταξωτὰς ὀμπρέλαις.

' Στοῦ Τοιμωνίδη τρέξετε, τοῦ Ζήσης τοῦ γνωστοῦ,
ποῦ χαίρει φήμησ ὀμπρελᾶ τωρόντι θαυμαστοῦ.

' Ο μωρότικος δὲλον τῶν εἰδῶν τῆς ἐποχῆς,
κομψότικος, λεπτότικος, καὶ κόσης ἀνοχησ.
Σὰς βεβαυδ, κυρταὶ μου, πῶς μῆτε' σ'τὸ Παρσι
δὲν βρισκοῦνται παρόμοιοις ὀμπρέλαις σὰν τοῦ Ζήσης.
' Ὅδὸς Ἀλόλου... γρήγορα νὰ πάτε δίχως ἄλλο...
ἔχει κί' ὑποκατάστημα' σ'τὸν Πειρατὸν μεγάλο.

Εἶχα καιρὸ, μορᾶ παιδιὰ, νὰ ψάλλω τὸ γνωστὸ
τῆς ραπτικῆς κατᾶστημα τὸ κομοστακουστοῦ,
τοῦ Γεωώργη τοῦ κατᾶστημα τοῦ Μπαπαϊωάννου,
ποῦναι τὸ καταφύγιον κἀνθε προτενοσυδῶν,
κα' στοῦ Στιδίου τὴν ὁδὸν φεγγοβολεῖ καὶ λάμπει,
κί' ὄπορος τὸ βλέπει σταματᾷ καὶ θέλει μόνον νᾶμνη.
Τὰ χειλόδησ, βρε παιδιὰ, μᾶς ἤλθαν τὰ Μαρτινικα
καὶ τρέξετε νὰ κόψετε τὰ ροζικα τᾶνοξιδᾶνικα.
Τὰ χειλόδησ κελαιδοῦν καὶ τῆς φοικίαις τῶν στήθων,
κί' ὄσοι μ' ἐλλίδια τρέπονται πῶς ' Ὑπουργοὶ θὰ γίνουσι
ἀς πεισοῦν' στοῦ κατᾶστημα τοῦ Γεωώργη μὲ παρὰ
νὰ καταλάβουν τι θὰ πῆ βλάδα μὲ φορᾶ.
Εἶναι τεργίτης θαυμαστοῦ, ὁ Παπαϊωάννου
καὶ γὰρ τὸ μπότ' γίγαντος καὶ γὰρ τὸ μπότ' ἴνον.